

KLASA III

BLOK: ADAPTACJA I INTEGRACJA.

Integracja klasy to podstawa efektywnego uczenia się
20 scenariuszy (do realizacji 4 scenariusze dziennie
przez 5 kolejnych dni - łącznie 20 godzin)

Komentarz:

- Blok „ADAPTACJA...” jest przewidziany do realizacji przez pierwsze 5 dni po rozpoczęciu się roku szkolnego.
- **Celem bloku tematycznego jest:**
 - adaptacja uczniów do trybu uczenia się szkolnego, po wakacjach.
 - integracja dzieci nowoprzybyłych.
 - oraz zbudowanie/wzmocnienie integracji klasy, zbudowanie klimatu bezpieczeństwa, zaufania i współpracy – w takich warunkach nauka przebiega efektywniej.
- Przypomnienie zasad i rytuałów klasowych. Wzmocnienie więzi i modelowanie pozytywnych zachowań społecznych.
- Utrwalanie nawyku uczenia się w odpowiednich warunkach, a także opanowanie umiejętności koncentracji uwagi (co we współczesnych czasach jest bardzo trudne, a koncentracja uwagi ma fundamentalne znaczenie dla przebiegu kariery szkolnej uczniów).
- Wzmocnienie poczucia własnej wartości. Zwiększenie odporności na stres, wzmocnienie stabilności emocjonalnej, rozwijanie skutecznej komunikacji, wzmacnianie komunikacji bez przemocy i wyrażania własnych potrzeb, ćwiczenie empatii i współczucia,
- **Ponadto celem bloku tematycznego jest:**
 - budowania pozytywnej motywacji do nauki,
 - odważnego doskonalenia własnych kompetencji w zakresie prezentacji społecznej
 - doskonalenie pracy w grupie, współdziałania,
 - kształtowania nawyków efektywnego uczenia się i umiejętnością samoregulacji (poznaniem w praktyce ćwiczeń fizycznych, które wspierają efektywne uczenie się)
 - kreatywności językowej, plastycznej, ruchowej

BLOK: ADAPTACJA I INTEGRACJA.

Integracja klasy to podstawa efektywnego uczenia się

Scenariusze nr 1 – nr 20 (łącznie 20 godzin)

Edu- kacje	Polonis- tyczna	Techni- ka	Plastyka	Muzyka	Wych. fizycz.	Matema- tyka	Przyrod- nicza	Spółeczna
Rodzaje edukacji	3,5 g		3,5 g	0,5g	3g		3,5g	6g
Razem	20 g							

Komentarz:

Blok tematyczny pt. „**INTEGRACJA. Integracja klasy to podstawa efektywnego uczenia się**” jest przewidziany do realizacji przez pierwsze 5 dni roku szkolnego.

- Pierwsze dnia bloku nauczyciel przedstawia CELE całego bloku w języku zrozumiałym i atrakcyjnym dla ucznia – podkreślając znaczenie dobrego klimatu, poczucia bezpieczeństwa dla efektywnego uczenia się.
- Na początku dnia nauczyciel przedstawia CEL zajęć, które będą realizowane tego dnia w języku zrozumiałym i atrakcyjnym dla ucznia, powtarza cele przy każdym module oraz wyjaśnia na co będzie zwracał uwagę.
- Na zakończenie dnia – jest podsumowanie dnia, omówienie tego, czego dzieci się nauczyły, co im się podobało, co sprawiało trudności.

TEMAT/cele:	UMIEJĘTNOSCI
<p>Dzień 1</p> <p>TEMAT: RAZEM SILNIEJSI - ADAPTACJA I INTEGRACJA UCZNIÓW</p> <p>Scenariusz nr 1: Nauka niezwykłą podróżą. Zaproszenie uczniów do wspólnego odkrywania świata- metafora edukacyjna.</p> <p>Scenariusz nr 2: Podróżowanie sposobem poznawania świata. Poznajemy sposoby podróżowania. Co sprawia, że podróż jest udana?</p> <p>Scenariusz nr 3: „Podróże - łatwiej w stadzie”. Zapoznanie z działaniem</p>	<p>Uczeń poznaje /utrwała znajomość pojęć, zagadnień, zasad (konkretne pojęcia, zagadnienia, zasady są wymienione w temacie scenariusza).</p> <p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Poznaje kolegów ○ Czuje się bezpiecznie ○ Jest empatyczny ○ Współpracuje w grupie ○ Poznaje zasady funkcjonowania w grupie (kontrakt) ○ Jest kreatywny w wyrażaniu się poprzez ruch, taniec, śpiew, rysunek

zespołowym i jego korzyściami

Scenariusz nr 4: Podróże po Polsce -
rozbudzające ciekawość spojrzenie na
ojczyznę.

ESPOL: 1g, PRZ: 1g EPLA: 1 g EPOL:1

Dzień 2

TEMAT: Podróżowanie to też próby i
błędy.

Scenariusz nr 5: Wspólne podróże
elementem integracji. Poznajemy regiony i
zwyczaje ludzi tam mieszkających

Scenariusz nr 6: Wspólne działania i
zabawy słowne, zapoznanie z wierszem „W
Szczepreszynie chrząszcz brzmi w
trzcinie”

Scenariusz nr 7: Zapoznanie ze zwyczajami
mieszkańców innych krajów i uczniów w
innych szkołach „My i inni”

Scenariusz nr 8: Zapoznanie ze sposobami
niesienia pomocy: globalnymi i lokalnymi.

ESPOL: 1,5 g. EPOL: 1g WF: 1,5g

nr 3

TEMAT: Talenty, kompetencje, poczucie
własnej wartości

Scenariusz nr 9: Jacy jesteście. Próba
sportretowania klasy jako narzędzie
integrujące.

Scenariusz nr 10: Przyjaźń najcenniejszym
skarbem. Dbanie o przyjaźń jako niezbędny
element tworzenia dobrego klimatu do
nauki.

Scenariusz nr 11: Tworzymy kamienie
przyjaźni. Zapoznanie ze znaczeniem
symboliki.

Scenariusz nr 12: Zapoznanie z
korzyściami płynącymi z działania
grupowego. Metafora podróżnicza- statek.

- Aktywnie uczestniczy w zajęciach
- Prezentuje swoje umiejętności i talenty
- Ma pozytywny stosunek do nauki
- Rozwija samodzielność w myśleniu i działaniu
- Przejawia ciekawość poznawczą
- Ma poczucie sprawczości, osobistego wpływu na sytuacje, w których uczestniczy.
- Wypowiada się w uporządkowany sposób na różne tematy
- Uważnie słucha
- Poznaje ćwiczenia, które wspierają efektywne uczenie się (relaksacyjne, na koncentrację uwagi)
- Rozumie, że aktywność umysłowa wymaga odpowiedniego przygotowania (rozruchu)
- Rozwija inteligencję emocjonalną

ESPOŁ: 1,5 g. EPLA: 1,5 g EPOL: 0,5 g
PRZ:0,5g.

Dzień 4

TEMAT: Uczenie się, komunikacja

Scenariusz nr 13: W jaki sposób uczy się nasz mózg. Zapoznanie z działaniem układu nerwowego.

Scenariusz nr 14 : Zabawy na temat układu nerwowego człowieka.

Scenariusz nr 15: Zapoznanie ze trudnymi emocjami, odczuciami.

Scenariusz nr 16: Jak radzić sobie z trudnościami. Sposoby na trudne emocje i przeciążenie organizmu.

ESPOŁ: 1g. WF: 1g EPLA: 0,5 g
EPRZ:1,5g

Dzień 5

TEMAT: Dobre słowa budują nas.

Wspieranie rozwoju poprzez komunikaty wzmacniające.

Scenariusz nr 17: Lustro emocji - komunikacja bez przemocy

Scenariusz nr 18: Muzyka w nas i na zewnątrz. Inspiracje muzyczne, szukanie dźwięków

Scenariusz nr 19: Słowa tworzą obrazy. Sprawna i precyzyjna komunikacja kluczem do porozumienia

Scenariusz nr 20: „Obsługa” drugiego człowieka - jak postępować z innymi, zabawy w instrukcje

ESPOŁ: 2,5 g. EPLA: 0,5 g EMUZ: 1,5 g

Zastosowane skróty:

ESPOŁ: edukacja społeczna

EPOL: edukacja polonistyczna

WF: wychowanie fizyczne	
EPLA: edukacja plastyczna	
PRZ: edukacja przyrodnicza	
EMUZ: edukacja muzyczna	

DZIEŃ 1. SCENARIUSZE NR 1 – NR 4

TEMAT: RAZEM SILNIEJSI- ADAPTACJA I INTEGRACJA UCZNIÓW

Klasa: III szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 4 g

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

SCENARIUSZ NR 1:

**Nauka niezwykłą podróżą. Zaproszenie uczniów do wspólnego odkrywania świata-
metafora edukacyjna.**

W sytuacji, gdy klasa zmienia swój skład - uczniowie opuścili klasę lub pojawiają się nowi Nauczyciel (N) z rozpoczęciem roku szkolnego rozpoczyna proces integracji od początku. Bez zintegrowania dzieci w obrębie nowej sytuacji poprzednie działania mogą okazać się niewystarczające. Nawet wobec tej samej grupy może okazać się tak, że uczniowie przybierają nowe role i wchodzą do szkoły z inną niż w pierwszej klasie energią. Nie wolno oczekiwać, że praca nad zespołem klasowym wykonana w pierwszej i drugiej klasie będzie wystarczająca i efektywna przez wszystkie następne lata. Nie ma też czegoś takiego jak integracja na wystarczającym poziomie- zawsze można polepszyć współdziałanie, co bezpośrednio przekłada się na efekty nauczania.

Proponujemy wzmacnianie integracji w klasie, ale także tworzenie programów integrujących dzieci między klasami (starsi opiekują się młodszymi, klasy równoległe mają wspólne działania).

W klasie 3 priorytetowe jest zaopatrzenie uczniów w narzędzia pomagające im reagować na zmiany, na nowe wyzwania, na sytuacje obniżające nastrój lub mogące zachwiać poczuciem wartości. Przejście za rok do klasy czwartej oznacza rozpoczęcie etapu związanego z nowymi nauczycielami, brakiem stałości (nauczyciele przedmiotowi zamiast jednego prowadzącego), ocenami, zwiększonymi kryteriami i brakiem zabaw. W ramach adaptacji chcemy dać narzędzia zmniejszające labilność emocjonalną, zwiększyć poczucie własnej wartości i sprawić by uczniowie poczuli siłę płynącą ze wspólnych działań.

1. Przywitanie uczniów przez nauczyciela.

2. Nauczyciel dba o energetycznie wysoki poziom w grupie. Może zastosować zabawę w rakiety (uderzanie coraz szybciej dłońmi w uda aż do wyskoku symbolizującego start rakiety) albo zachęcić do ekspresyjnych okrzyków. Można krzyknąć „Trzecia klasa- hurra” albo „Już jesteśmy!” lub „Witaj szkoło”.

Przypomnijmy sobie co lubimy, co jest dla nas wspólne. Uczniowie powtarzają zabawę podnosząc rękę do góry jeśli dotyczy ich wypowiedziana kwestia. Każdy z uczniów formułuje jedną kwestię, nauczyciel zachęca do kreatywności i pamiętania o wszystkich zmysłach jakimi poznajemy świat.

np:

„Ręka do góry kto lubi.....”

„Ręka do góry kto ”

„Ręka do góry kto lubichodzić tyłem?”

3. Nauczyciel rozdaje pudełka (mogą to być niewielkie pudełko - teczki z gładką, niezapisaną powierzchnią). Pudełka będą tzw. Secret box uczniów- sekretnymi pojemnikami. W pudełkach tych będziemy zbierać skarby. Tymi skarbami będą dobre słowa, nasze mocne strony, sposoby na strachy i lęki, powody do radości, pamiątki. Uczniowie podpisują swoje pudełka swoimi imieniem czytany od tyłu oraz je ozdabiają. Nauczyciel podkreśla, że pudełka będą z nami przez najbliższe dni i będzie je można zabrać i korzystać jeszcze długo z domu. Będziemy mogli do nich włożyć dużo dobrych składników.

SCENARIUSZ NR 2:

Podróżowanie sposobem poznawania świata. Poznajemy sposoby podróżowania. Co sprawia, że podróż jest udana?

1. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel zaprasza ich do wspólnej podróży. Tą podróżą będzie czas spędzony razem w klasie 3 a później nauka w następnych czasach. N. pyta co jest potrzebne aby podróż uznać za udaną.

Nauczyciel podkreśla wagę takich składowych podróży jak:

- ✓ cel podróży
- ✓ proces - przyjemność samego podróżowania, czasem ważniejsza od osiągnięcia samego celu
- ✓ sens podróży -po co, dlaczego ruszamy w podróż
- ✓ niezbędne przygotowanie: mapy, trasa, zwyczaje, sposób przemieszczania się, w zależności od warunków duży lub mały bagaż
- ✓ nastawienie, dobry humor
- ✓ współtowarzysze podróży
- ✓ odległość
- ✓ ubezpieczenie

✓ może podróż w nieznanie albo tam gdzie lubimy

2. Podczas dyskusji nauczyciel kładzie na ziemi wycięte w kształt stóp kartki papieru, wypisuje na nich istotne dla dobrej podróży elementy.

3. W podsumowaniu podkreśla znaczenie osób towarzyszących oraz tych jakie spotykamy na swojej drodze.

4. N. tłumaczy, że wspólny pobyt w szkole jest niewątpliwie pewną podróżą. Podróżą przy pomocy zmysłów, umysłu i lekcji. Ważne jest aby dbać o to jak nam się podróżuje wspólnie. Uczniowie mają wyobrazić sobie, że cała klasa jest grupą podróżujących na statku marynarzy. Od każdego uczestnika podróży zależy jak ona będzie przebiegała. Ważne jest co każda z osób może zrobić aby dopłynąć cało i zdrowo do celu. N. prosi uczniów żeby zastanowili się co mogą dać innym aby wspólnie było nam miło, przyjemnie. Mogą to być jakieś uczynki, jakiś rodzaj pomocy lub działania organizacyjne. N. podpowiada uczniom, że może to być:

- dobry humor
- dbałość o czas
- wytłumaczenie komuś zadania matematycznego
- przytulenie gdy komuś smutno
- wysłuchanie gdy ktoś ma kłopot
- poklepanie po plecach

Uczniowie wypisują na karteczkach co mogą dać klasie i wrzucają karteczki do stojącego na środku pudełka.

5. Na podłodze lub złożonych stołach, nauczyciel kładzie wycięty z kartonu kształt statku. Uczniowie wspólnie ozdabiają statek. Gdy skończą nauczyciel przykleja wyjęte z pudełka karteczki i umieszcza je przyklejając do kadłuba - to jest siła całej grupy. N. mówi: „To, co dajemy sobie nawzajem tworzy naszą siłę”.

6. Uczniowie z N. wymyślają hasło swojej klasy. Ma być to coś w rodzaju okrzyku jakim motywuje się zespoły na zawodach sportowych.

SCENARIUSZ NR 3

„Podróże - łatwiej w stadzie”. Zapoznanie z działaniem zespołowym i jego korzyściami

1. Nauczyciel opowiada o tym, jak ptaki dbają o wszystkich swoich towarzyszy podróży. N. pokazuje uczniom stronę dotyczącą migracji ptaków np

<http://portal.delfinki.pl/przyroda/ptaki/ptasie-podroze/> lub
<http://www.otopjunior.org.pl/>

i opowiada o projekcie dotyczącym migracji ptaków.

2. Ptasie Radio, N. włącza czytany przez Irenę Kwiatkowską wiersz „Ptasie Radio”
<https://www.youtube.com/watch?v=A9epL5zIVP4> rozdaje uczniom wydrukowany tekst. Uczniowie zaznaczają nazwy ptaków.

3. Wspólne odszukiwanie odnalezionych ptaków w zasobach internetowych.
Słuchanie wydawanych przez nie dźwięków
http://www.kezk.bio.univ.gda.pl/cw_ornit/mp3.htm

4. Podglądanie bocianów. Uczniowie obserwują bociany korzystając z kamer internetowych. Nauczyciel zapoznaje uczniów ze zwyczajami bocianów przygotowując quiz w stylu prawda czy fałsz. Jest to około 20 pytań, które czyta pytając uczniów czy to prawda / fałsz. Warto podkreślenia są następujące fakty:

- co naprawdę jedzą bociany
- kiedy wylatują z Polski
- dokąd lecą
- ile kilometrów mają do przelecenia
- z jaką prędkością lecą
- czy robią odpoczynki
- skąd wiedzą dokąd lecieć
- czy spotykają - umawiają się w jakiś miejscach
- czy coś jedzą podczas lotu, jak się załatwiają
- jak dbają o tych co lecą wolniej
- czy to prawdą, że korzystają z tego jak jeden bocian znajdzie odpowiedni prąd wietrzny to inny lecą za nim?

dlaczego ptaki lecą w kluczu?

<http://www.bocianyonline.pl/>

5. Szukamy innych zwierząt stadnych. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat zwierząt, które żyją w stadach, podróżują wspólnie. Wypisuje nazwy tych zwierząt na tablicy i pokazuje ilustracje. Uczniowie wybierają, jakim zwierzęciem chcieliby być. Rysują na kartkach swoich ulubieńców.

SCENARIUSZ NR 4:

Podróże po Polsce- rozbudzające ciekawość spojrzenie na ojczyznę.

1. Moje podróże- palcem po mapie. Uczniowie dostają wycięty kontur mapy Polski. Pracują w parach. Uczniowie dostają mini wersję - xero mapy Polski opracowanej

[.http://www.google.com/search?client=safari&rls=en&q=mapa+polski+25+lat+wolności&oe=UTF-8&gfe_rd=cr&hl=pl&sa=X&oi=image_result_group&ei=WbtxVaT7M8jgywPp3IH YAg&ved=0CCEQsAQ&tbn=isch](http://www.google.com/search?client=safari&rls=en&q=mapa+polski+25+lat+wolności&oe=UTF-8&gfe_rd=cr&hl=pl&sa=X&oi=image_result_group&ei=WbtxVaT7M8jgywPp3IH YAg&ved=0CCEQsAQ&tbn=isch)

2. <http://www.wydawnictwodwiesiostry.pl/katalog/prod-mapy.html>

mapami, globusem, atlasami. Nauczyciel podsuwa pytania do rozważenia, próbując sportretować Polskę na tle innych krajów. ćwiczenie służy nie tylko ćwiczeniu wiadomości o ojczyźnie ale umiejętnym porównywaniu się, zauważaniu różnic z odmiennych perspektyw.

- ✓ czy Polska jest dużym krajem? (porównujemy z USA i Wyspami Marshalla)
- ✓ czy jest urozmaicony (chodzi o ukształtowanie terenu) (wskazujemy na obecność mórz, gór, pustyni, wulkanów itp)
- ✓ czy mamy dużo wody? (słodkiej, słonej - jak jest w krajach Afryki, na biegunach)
- ✓ czy w Polsce jest gorąco? (w porównaniu z krajami klimatów upalnych to jest chłodno, tam gdzie jest zimno na co dzień to u nas jest gorąco)
- ✓ czy mieszka tu dużo ludzi?
- ✓ czy w Polsce występują trudności pogodowe ?(trzęsienia ziemi, huragany, powodzie , wybuchy wulkanów itp.)
- ✓ Czy nasz kraj jest słoneczny?
- ✓ Czy mamy ciekawe zwierzęta?
- ✓ Czy ludzie w Polsce są bogaci?
- ✓ Czy mamy daleko nad morze?

Uczniowie sami mogą poddawać rozważeniu kwestie Polski według schematu porównywania z innymi krajami.

3. Uczniowie próbują sobie przypomnieć to, co oglądali na mapach na poprzedniej godzinie.

4. Nauczyciel po kolei daje etapowe zadania do wykonania.

- weź niebieską kredkę i zaznacz jak płynie rzeka Wisła, możesz to zrobić rysując Syrenkę lub inny znaczek przypominający Ci Warszawę.
- weź czarny flamaster i zaznacz gdzie jest stolica Polski - jak nazywa się to miasto?
- zaznacz na niebiesko- pokoloruj gdzie jest morze. Jak nazywa się Polskie morze? Gdzie jest Gdańsk?
- zaznacz na brązowo gdzie są góry?
- weź linijkę i zmierz czy Polska jest bardziej długa czy szeroka?
- weź nitkę i dopasuj ją do granic Polski, odetnij i zmierz ile centymetrów mierzy granica Polski (dla zaawansowanych lub ciekawskich N. pokazuje sposób jak przeliczyć długość granicy wg skali)
- zaznacz okolicę swojego zamieszkania .

4. Uczniowie podzielenie na grupy 4 osobowe przygotowują mapy swojej okolicy. Centralnym zaznaczonym na dużym brystolu punktem jest szkoła.

5. Pokaz map . Nauczyciel pokazuje jakie części wspólne są na mapach wszystkich uczniów, co je różni . (ćwiczenia ma cel pokazać jak różnie patrzemy czasem na tą samą okolicę, jakie miejsca, elementy są dla nas wszystkich ważne i zauważalne).

6. Podsumowanie dnia.

DZIEŃ 2. SCENARIUSZE NR 5 – NR 8

TEMAT: Podróżowanie to też próby i błędy.

Klasa: II szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 4 g.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

SCENARIUSZ NR 5:

Wspólne podróże elementem integracji. Poznajemy regiony i zwyczaje ludzi tam mieszkających

Powitanie uczniów. Przypomnienie co robiliśmy dzień wcześniej. Zabawa w raketę. Wspólne śpiewanie ulubionej piosenki.

Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel daje pierwszemu uczniowi wełniany motek. Każdy z uczniów mówi „co lubi robić razem z ... (przyjaciółmi, rodzicami, rodzeństwem- do wyboru z kim)”?zawijuje nitkę wokół siebie i rzuca innemu dziecku motek. W ten sposób klasa zostaje połączona nitką.

Wszyscy uczniowie połączeni nitką wychodzą razem na zewnątrz klasy. Celem zabawy jest wyjść tak, aby nikogo nie zgubić i nie stratać. Uczniowie siadają wspólnie we wskazanym miejscu na trawie.

Nauczyciel na ziemi rysuje kontur Polski (lub układa ze sznurka na trawie)Na znak nauczyciela zawiązani uczniowie próbują wstać. Nauczyciel rozpoczyna zabawę w podróżowanie. Prosi by uczniowie przypomnieli sobie zaznaczane na mapie Polki miejsca, będziemy tam podróżować. Nauczyciel wskazuje kierunek dokąd udaje się grupa (prawo, lewo, do góry, na dół lub północ- południe/wschód- zachód)środek transportu. Połączona nitką grupa udając (dźwiękowo- samochód, pociąg itp) podróżuje we wskazane miejsce. Nauczyciel opowiada historię zatrzymując grupę w wybranych miejscach mapy, wszyscy przypominają sobie ciekawostki z danego miejsca.

W trakcie podróży nauczyciel zatrzymuje uczniów i pokazuje ilustracje i opowiada o charakterystycznej potrawie, którą lubią jeść mieszkańcy danego regionu/ może to być produkt pochodzący z wybranego obszaru. Uczniowie udają, że jedzą proponowane pożywienie - mogą wyrażać swoją radość lub dezaprobatę. Może ktoś z uczniów jadł to o czym mówimy.

SCENARIUSZ NR 6:

Wspólne działania i zabawy słowne, zapoznanie z wierszem „W Szczepreszynie chrząszcz brzmi w trzcinie”

1. Uczniowie odpoczywają. N. rozdaje wydrukowany na kartkach wiersz „W Szczepreszynie chrząszcz brzmi w trzcinie”.

Wół go pyta "Panie chrząszcze, Po co pan tak brzęczy w gąszcze?"

"Jak to - po co? To jest praca, Każda praca się opłaca."

"A cóż za to pan dostaje?"

"Też pytanie! Wszystkie gaje, Wszystkie trzciny po wsze czasy, Łąki, pola oraz lasy,

Nawet rzeczki, nawet zdroje, Wszystko to jest właśnie moje!"

Wół pomyślał: "Znakomicie, Też rozpocznę takie życie."

Wrócił do dom i wesoło Zaczął brzęczeć pod stodołą

Po wolem, tęgim basem. A tu Maciek szedł tymczasem.

Jak nie wrzaśnie: "Cóż to znaczy? Czemu to się wół proźniaczy?!"

"Jak to? Czyż ja nic nie robię? Przecież właśnie brzęczę sobie!"

"Ja ci tu pobrzęcę, wole, Dosyć tego! Jazda w pole!"

I dał taką mu robotę, Że się wół oblewał potem.

Po robocie pobiegł w gąszcze. "Już ja to na chrząszcze pomszczę!"

Lecz nie zastał chrząszcza w trzcinie, Bo chrząszcz właśnie brzęczał w Pszczynie.

(autor - Jan Brzechwa)

Siedząc na trawie wszyscy wspólnie czytają.

N.w podsumowaniu opowiada o tym, jak trudny jest język Polski. Podkreśla istotę próbowania i ćwiczenia i nie poddawania się.

2. Zabawy ruchowe na powietrzu. Uczniowie na rozgrzewkę i poprawę koncentracji wykonują ruchy naprzemienne. Może pokazywać je nauczyciel lub jeśli klasa zna już tego rodzaju gimnastykę- uczniowie ćwiczą sami wybierając ćwiczenia.

3. Uczniowie dostają piłki do tenisa lub gniotki. Uczą się żonglować. Nauczyciel zachęca do tego by pomagać sobie wzajemnie, dając rady, wskazówki.

4. Przechodzenie po mostku. Szukamy miejsca do ćwiczenia równowagi (krawężnik, leżącą gałąź lub ułożone patyki tworzące linię- rzekę itp)Uczniowie podzieleni na trójki mają za zadanie przejść nie tracąc równowagi - jeden przechodzi, reszta asekuje. Zaliczone zadanie jest wtedy gdy cały zespół opanuje umiejętność i gdy uczniowie sobie pomagają.

5. Zabawa w przeciąganie liny. Poza tradycyjnym przeciąganiem można zaproponować by po jednej stronie stanął nauczyciel po drugiej uczniowie. Przeciąganie nauczyciela.

SCENARIUSZ NR 7:

Zapoznanie ze zwyczajami mieszkańców innych krajów i uczniów w innych szkołach „My i inni”

1.Uczniowie zapoznają się ze zdjęciami szkół w innych krajach . Zastanawiają się czy wszędzie dzieci chodzą do szkół? Jak dojeżdżają? Czego się uczą?

<http://joemonster.org/art/21621>

2. Proste słowa w obcych językach. Uczniowie wraz z nauczycielem poznają dzień dobry w obcych językach. Do nauki wymowy wykorzystują działanie google-translate.

angielski - Good morning

niemiecki - Guten Tag

polski - Dzień dobry

włoski - buongiorno

litewski - labas rytas

rosyjski - dobroe utro

czeski - dobry den

węgierski - jó reggelt

fiński - hyvää huomenta

szwedzki - god morgon

hiszpański - buenos días

łacina- salve

chorwacki - dobro jutro

rumuński - bună dimineață

francuski - bonjour - bążurr

suahili - habari za asubuhi

irlandzki - maidin mhaith

3. Co jedzą na śniadanie dzieci w różnych krajach?

<http://splay.pl/2015/02/11/dzieci-sniadania-z-calego-swiata-cut-video/>

4. Zdrowa śniadaniówka.

Jak powinna wyglądać zdrowa śniadaniówka. Nauczyciel dzieli tablicę na pół. Z jednej strony będziemy umieszczać produkty zdrowe, z drugiej niezdrowe. Dzieci w parach wymyślają menu na każdy dzień tygodnia, opisują produkty, rysują, ozdabiają menu.

5. Zakupy. Nauczyciel prosi by uczniowie w parach obliczyli jakie zakupy muszą zrobić rodzice aby mogli przygotować śniadaniówki na każdy dzień.

6. Woda. Nauczyciel pokazuje dzieciom butelki z różnymi napojami i wodą jak można zakupić w sklepach. Zaprasza do przeczytania etykiet. Tłumaczy różnicę pomiędzy napojem, wodą smakową a wodą bez dodatków. N. pyta uczniów czym podlewa się kwiaty?

(Cel: podkreślenie roli wody w przyrodzie, znaczenia wody dla organizmów, zaznajomienie uczniów z faktem, że woda smakowa jest w zasadzie napojem i wpływa niekorzystnie na zdrowie).

SCENARIUSZ NR 8:

Zapoznanie ze sposobami niesienia pomocy: globalnymi i lokalnymi.

1. Jak można pomagać? Problemy lokalne i globalne.

Nauczyciel zapoznaje z globalnymi problemami dotyczącymi także małych dzieci:

- brak wody
- brak pożywienia
- brak schronienia
- brak dostępu do nauki

2. Zapoznaje uczniów ze sposobami jakie dorośli wynajdują aby zaradzić tym sytuacjom (korzysta ze stron internetowych, akcji Pah).

3. N. ilustruje tezę, że warto pomagać nawet w sposób „ziarnko do ziarnka” - tłumaczy związek frazeologiczny. N. pyta czy uczniowie znają lokalne akcje pomocowe (np. Wielka Orkiestra świątecznej Pomocy). Odnosi się także do tego, że pomoc udzielana najbliższym jest równie wartościowa.

4. W czym mogę pomóc?

Każdy uczeń wypisuje jak może pomóc; rodzicom, rodzeństwu, dziadkom, sąsiadom, kolegom z młodszej klasy itp. Tworzy rysunek nawiązujący do mapy myśli. W centralnej części rysunku umieszcza siebie, wokół siebie strzałki do osób, którym ma pomysł jak pomagać i pisze jak ta pomoc może wyglądać. N. sugeruje, żeby spróbować znaleźć minimum 5 takich przykładów.

5. Podsumowanie dnia.

DZIEŃ 3. SCENARIUSZE NR 9 – NR 12

TEMAT: TALENTY, KOMPETENCJE, POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI

Klasa: II szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 4 g.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

SCENARIUSZ NR 9:

Jacy jesteśmy. Próba sportretowania klasy jako narzędzie integrujące.

1. Przywitanie uczniów. Przypomnienie i ewaluacja, co do tej pory było najciekawsze.

Przypomnienie hasła klasy. Przedstawienie celu dnia.

2. Nasza klasa. Nauczyciel zaprasza uczniów do projektu mającego stworzyć autoportret całej klasy. Każdy z uczniów ma zadanie zdobyć informacje i zapisać je na tablicy. N. rozdaje karteczki z pytaniami, uczniowie zdobywają informacje w dowolny sposób i notują je sobie tak jak chcą.

- Ile uczniów ma niebieskie oczy?
- Ile uczniów ma kota?
- Ile uczniów ma psa?
- Ile uczniów ma włosy do ramion?
- Ile uczniów ma siostrę?
- Ile uczniów ma brata?
- Ile uczniów zostaje na świetlicy?
- Ile uczniów lubi rano wstawać?
- Ile uczniów nie lubi kanapek w śniadaniówce?
- Ile uczniów zjada w szkole obiady?
- Ile uczniów ma imiona na literę K?
- Ile jest chłopców w klasie?
- Ile jest dziewcząt w klasie?

Ile osób lubi zupę pomidorową?

Ile osób lubi miód?

Ile uczniów nosi okulary?

Ile uczniów ma rude włosy?

Ile uczniów jest leworęcznych?

Ile uczniów lubi śpiewać?

3. Nauczyciel rysuje na dużym brystolu symbol klasy. Wspólnie z uczniami zapisują graficznie i przy pomocy słów charakterystykę klasy.

4. Zadanie specjalne. Nauczyciel podaje ile dni są uczniowie w szkole w roku szkolnym. Uczniowie próbują obliczyć ile jabłek w roku szkolnym będzie zjedzone przez całą klasę.

SCENARIUSZ NR 10:

Przyjaźń najcenniejszym skarbem. Dbanie o przyjaźń jako niezbędny element tworzenia dobrego klimatu do nauki.

1. Przyjaźń. Uczniowie oglądają teledysk o przyjaźni psa z delfinem

<https://www.youtube.com/watch?v=WT69H5ZEoto>

<http://channel.nationalgeographic.com/wild/unlikely-animal-friends/videos/ben-the-dog-and-duggie-the-dolphin/>

Nauczyciel pyta uczniów o dziwne przyjaźnie między zwierzętami czy znają przykłady.

N. tłumaczy związek frazeologiczny „być jak pies z kotem”, „przyjaźń aż po grób”

2. Przyjaciół to ważna rzecz - jaki przyjaciel być powinien, czego nie powinien robić? Nauczyciel wypisuje na tablicy cechy jakie podają uczniowie określające dobrego przyjaciela.

3. Uczniowie indywidualnie piszą ogłoszenie pt. „Poszukiwany przyjaciel” i uzupełniają je o wybrane cechy. Nauczyciel zapoznaje uczniów z zasadami pisania ogłoszenia.

4. W podsumowaniu N. porusza tematy:

- dbania o przyjaźń
- tego, że czasem przyjaźń przerywa się lub jest kontynuowana pomimo wyjazdu przyjaciela
- w przyjaźni bywają złe i dobre chwile
- nie zawsze od razu znajduje się przyjaciela
- czasem lepszy jeden sprawdzony przyjaciel niż dużo nieprawdziwych

SCENARIUSZ NR 11:

Tworzymy kamienie przyjaźni. Zapoznanie ze znaczeniem symboliki.

1. Nauczyciel rozdaje kamyki otoczaki lub inne mające płaską powierzchnię.
2. Uczniowie przygotowują pary talizmanów przyjaźni - ozdabiając je, stosując odpowiednie znaki o których znaczeniu wiedzieć będą tylko oni i ich przyjaciele. Jeśli uczeń ma przyjaciela może po lekcjach wręczyć mu kamień przyjaźni, jeśli nie prosimy by schował go do Secret box- tam będzie czekał na kogoś wyjątkowego.
3. Totem. Nauczyciel pokazuje ilustracje totemów i tłumaczy ich znaczenie.
4. Wraz z uczniami tworzą totem klasowy: może to być tuba z papieru ozdobiona przez każdego ucznia kolorową bibułą, wstążkami, na totemie jest znak. Uczniowie wspólnie mogą podjąć decyzję o tym, jakich kolorów używamy do zrobienia totemu.

SCENARIUSZ NR 12:

Zapoznanie z korzyściami płynącymi z działania grupowego. Metafora podróżnicza- statek.

1. Przy pomocy koralików i żyłek uczniowie robią plecionki. Plecionki są tylko z wybranych kolorów- chodzi o to by mieć jednakową kolorystykę. Uczniowie, którym idzie łatwiej pomagają pleść kolegom, którzy mają kłopoty.
 2. Wtajemniczenie klasowe. N. porównuje klasę do zgranej ekipy na statku. W związku, z tym, że przeżywamy razem edukacyjną podróż uczymy się węzłów. N. przy pomocy szerokiej linki pokazuje uczniom dwa/trzy wiązania.
 3. N. opowiada jak ludzie lubią podkreślać, że tworzą jedną grupę. Rozmawia z uczniami o oznaczeniach samochodów (znaczki żeglarskie, konne, znak ryby itp naklejane obok rejestracji samochodów).
- Jeśli klasa zdecyduje się na symbol klasowy, uczniowie mogą skorzystać z flamastrów do malowania na ciele lub farbek i namalować sobie na dłoni znak klasowy (wzmocnienie przynależności do grupy).
4. Podsumowanie dnia.

DZIEŃ 4. SCENARIUSZE NR 13 – NR 16

TEMAT: UCZENIE SIĘ, KOMUNIKACJA

Klasa: II szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 4 g.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

SCENARIUSZ NR 13:

W jaki sposób uczy się nasz mózg. Zapoznanie z działaniem układu nerwowego.

1. Powitanie klasy. Przedstawienie celu lekcji.
2. Uczniowie sprawdzają czy znaki na dłoniach zachowały się, czy nie zniszczył się totem. N. pyta czy widzieli oznaczenia na autach o jakich mówiliśmy.
3. Podróż w naszych głowach. N. odnosi się do podróży. Prosi o przypomnienie co potrzebne jest do podróży. Zaprasza do zastanowienia się jak podróżują nasze myśli. Uczenie się to podróżowanie naszych myśli. Co zrobić aby przebiegało bez niespodzianek?
4. Uczniowie oglądają odcinek filmu „Było sobie życie” pt. „Mózg i neurony”.

SCENARIUSZ NR 14:

Zabawy na temat układu nerwowego człowieka

1. Na zewnątrz klasy. Biegające myśli. Nauczyciel przygotowuje „części ciała”: oko lewe, oko prawe, ręka prawa, ręka lewa, noga prawa, noga lewa, głowa- lewa i prawa półkula, ucho lewe, ucho prawe, brzuch, lewa noga, prawa noga, usta. Kładzie na ziemi symboliczne rysunki z podpisami. Części ciała są bazami- jest 6 baz. Ochotnicy ustawiają się na linii startowej. Nauczyciel przedstawia jakąś historię

np. po lewej dłoni chodzi Ci komar (uczeń ustawia się na bazie lewa dłoń i biegnie tak jak pokazane było w filmie- naśladuje impuls nerwowy - biegnie do głowy, dobiega do prawej półkuli , gdy tam dobiegnie wymyśla co można zrobić - np. uderzyć prawą dłonią w lewą- biegnie z mózgu do prawej dłoni).

koleje sytuacje mają sygnalizować impulsy- skąd bieżą a uczeń pokazuje dokąd i podejmuje działanie biegnąc (podobnie jak impuls nerwowy do organu reagującego)

np. słyszę hałas w prawym uchu (uczeń z prawego ucha biegnie do mózgu, potem może biec do prawej dłoni żeby zasłonić ucho)

np. słyszę w lewym uchu jak woła mnie mama

N. podaje przykłady na impuls, który ma dotrzeć do mózgu- przypomina uczniom zasadę,

”z lewej strony lecą myśli do prawej półkuli i odwrotnie”

Zabawę można rozwijać dodając części ciała.

2. N. pyta uczniów czy nie jest tak, że ciało ma bardzo dużo pracy nawet jak patrzy na jakąś rzecz, to impulsy muszą się nabiegać.

3. Relaks. Uczniowie kładą się na trawie lub materacach. Zadanie polega na koncentrowaniu się na pojedynczych bodźcach. Nauczyciel prosi by:

uczniowie zamknęli oczy i posłuchali dźwięków wokół, mogą policzyć ile różnych dźwięków wyodrębniają

posłuchali czy brzęczy im w brzuchu, czy słyszą swój oddech, czy może słyszą jak przełykają ślinę

poczułi swoje ręce, czy leżą na ziemi, niech spróbują przykleić się do podłoża najlepiej jak umieją

4. Uczniowie wstają. N. rozdaje książki. Uczniowie kładą je sobie na głowie. Zadanie polega na przejściu przez ścieżkę tak, aby książka jak najmniej razy spadła. Nauczyciel przygotowuje ścieżkę do przejścia, na której ustawione są przeszkody. Należy je ominąć, przejść nad, przecisnąć się, N. może ukryć jakiegoś ochotnika, który będzie wyskakiwał i straszył idących z książką.

SCENARIUSZ NR 15:

Zapoznanie ze trudnymi emocjami, odczuciami.

1. W każdej nawet najfajniejszej podróży możemy czuć się zmęczenia. Nasz mózg, nasze ciało i zmysły też potrzebuje odpoczynku. Czasem zmęczenie, zdenerwowanie, głód odczuwane jest tak samo- coś nas drażni, nie jest nam dobrze. N. pyta uczniów czy kiedykolwiek czuli się „że nie są sobą” (analogia do reklamy „Sneakers” nie jesteś sobą- N. pyta uczniów czy reklama jest znana)

2. N. dzieli uczniów na zespoły robocze i rozdaje wypisane na „chmurkach (wycięte w kształt chmurki kartki z opisem sytuacji) momenty kiedy „nie jesteśmy sobą”

Uczniowie mają się poczuć ekspertami, znawcami tematu- zadaniem zespołów jest wymyśleć sposoby co może pomóc zmienić tą sytuację .

3. Nauczyciel odgrywa scenkę np. jestem strasznie głodny, bo siedziałem przed telewizorem przez 3 godziny -pokazuje jak się wtedy porusza, marudzi, odzywa się , jest rozdrażniony, opryskliwy, płaczący itp. Uczniowie muszą odgadnąć, czy nauczyciel pokazuje sytuacje z ich chmurki.

Osoby - eksperci wręczają nauczycielowi kartki z dobrymi radami- coś co według niego może mu pomóc.

Scenki dotyczą:

- głodu i pragnienia
- zniecierpliwienia
- złości z powodu kłótni z kolegą
- strachu bo nie odrobiło się lekcji
- rozdrażnienia z powodu niewyspania
- niepokoju, że np nie odbiorą mnie rodzice ze świetlicy

Nauczyciel może uzupełnić scenki adekwatnie do problemów z jakimi borykają się jego uczniowie.

4. Grupy ekspertów przygotowują komiks (na dużym szarym papierze podzielonym przez nauczyciela na kwadraty) o tym, jak można zapobiegać w.w sytuacjom.

SCENARIUSZ NR 16:

Jak radzić sobie z trudnościami. Sposoby na trudne emocje i przeciążenie organizmu.

1. Szukamy sposobów na złość. N. pyta uczniów po czym poznać, że złości się

koń

pies

kot

lew

mały człowiek

duży człowiek (dorosły)

2. Uczniowie poruszają się po sali udając wściekłe zwierzęta. Nauczyciel przypomina o zasadzie nie krzywdzenia się - można wyrażać swoją złość ale nie można używać do tego kogoś innego.

3. N. rozdaje uczniom zużyte pudełka kartonowe, stare gazety. Umawia się z uczniami, że mogą zniszczyć pudełka, podrzeć gazety, rzucać kulkami z papieru- gdy nauczyciel da sygnał jest „stop” wszyscy przestają niszczyć. Uczniowie mają rozejrzeć się wokół. N. wskazując na bałagan, rozpoczyna rozmowę o konsekwencjach złości, która może zniszczyć nie tylko salę, zrobić niesamowity bałagan ale też czasem przy okazji zranić kogoś. Na zakończenie zadania wszyscy wspólnie sprzątają.

4. N w wysprzątej sali rozkłada płachtę lub rozdaje kawałki folii bąbelkowej (można ją uzyskać z paczek lub zakupić jeśli są fundusze). Uczniowie strzelają z bąbelków.

5. Na złość pomaga ruch. N. włącza piosenkę „ Szybko” D. Wawilów/ Uczniowie tańczą i wspólnie śpiewają.

6. Taniec w kręgu. Na złość pogama poczucie, że jest się akceptowanym przez innych, że nie jest się sam. Uczniowie tańczą wybrany taniec w kręgu - „Zorba” lub dowolny układ np. do poznanej już muzyki K. Lorenca „Bandyta”.

7. Podsumowanie dnia.

DZIEŃ 5. SCENARIUSZE NR 17 – NR 20

TEMAT: DOBRE SŁOWA BUDUJĄ NAS. WSPIERANIE ROZWOJU POPREZ KOMUNIKATY WZMACNIAJĄCE.

Klasa: III szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 4 g.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

SCENARIUSZ NR 17:

Lustro emocji - komunikacja bez przemocy

1. Powitanie uczniów i przypomnienie co robiliśmy w poprzednich dniach. Przedstawienie celu dnia.
2. Wspólne śpiewanie piosenki „Szybko” D. Wawiłow.
3. N. opowiada, że jak mówiliśmy o rozwoju/ wzrastaniu wspominaliśmy, że potrzebne jest słońce, woda(pyta uczniów co jest potrzebne) ale także dobre słowo. To my tworzymy klimat jaki jest wokół nas.
4. Ćwiczenie lustro. Uczniowie siedzą w kręgu. Pierwszy uczeń zwraca się do osoby po swojej prawej stronie mówiąc „jesteś głupi”, „nie lubię cię” osoba naprzeciw powtarza odwraca się do sąsiada po swojej prawej stronie i mówi coś do niego, osoba powtarza i odwraca się do kolejnej osoby po prawej stronie. Komunikaty powtarzane zataczają krąg i wracają do pierwszej osoby. Drugą rundą to wypowiedane miłe i życzliwe słowa i lustrzane ich odbicie sąsiada.
5. Uczniowie wyjmują swoje Pudełka - Secret boxy. W każdym secret boxie musi być zrobiony otwór, przez który można włożyć kartkę.
6. Uczniowie ustawiają swoje pudełka tak, aby stworzyć wspólną budowlę, a jednocześnie aby można było do każdego pudełka włożyć karteczkę.
7. N. opowiada, że jak ju mówiliśmy do rozwoju/ wzrastania potrzebne jest słońce, woda(pyta uczniów co jest potrzebne) - ale także dobre słowo. To my tworzymy klimat. Każdy uczeń dostaje małe karteczki, na których wypisuje każdej osobie co w niej lubi, ceni, podziwia lub czego dobrego jej życzy. Jeśli brakuje komuś słów może narysować jakiś emotikon. Każdy z uczniów w efekcie ma w pudełku karteczki z życzliwościami od pozostałych uczniów.

SCENARIUSZ NR 18:

Muzyka w nas i na zewnątrz. Inspiracje muzyczne, szukanie dźwięków

1. Uczniowie chodzą po sali. Szukają dźwięków, rytmów które mogą wystukiwać na przedmiotach, swoim ciele. Mogą wydawać różne dźwięki przy pomocy ciała - buczeć , gwizdać , huczeć jak sowa, wydawać bity i różne dźwięki

2. Nauczyciel zapoznaje uczniów z ćwiczeniami z grupy ćwiczeń Brain Gym - sowa, oddychanie brzuszkiem, słoń z wydawanym dźwiękiem lub inne uruchamiające swobodne wypowiedzianie samogłosek na wydechu.

3. Zabawa „Echo”- nauczycielka nawiązuje do wycieczki do lasu lub w góry, gdzie dzieci miały możliwość usłyszenia echa. Po tym wprowadzeniu dzieci wołają poszczególne spółgłoski, a jednocześnie powtarzają je ciszej, jak to robi echo np: „s” (głośno)- „s” (cicho), „c” (głośno), „c” (cicho) itp.

4. Echo. N. pyta uczniów: Do czego służy echo? Może żeby usłyszeć co się powiedziało innym.

Zabawa w śpiące węże. Uczniowie leżą zwinięci na podłodze- są śpiącymi węzami. Ochotnik podchodzi do niektórych węży i ich dotyka. Dotknięty wąż budzi się sycząc. Gdy wysyczy nabrane powietrze znowu zapada w sen.

Wydychanie powietrza. Uczniowie wyobrażają sobie, że dmuchają na talerz gorącej zupy. Składają dłonie tworząc miseczkę, dmuchają na wyimaginowaną zupę.

Dzikie konie. Uczniowie biegają po sali. Nauczyciel pokazuje w jaki sposób poruszają się konie. Dzieci udają poruszanie się:

-stępem

-kłusem

-galopem

W trakcie ruszania się uczniowie parskają.

5. Uczniowie siadają w kręgu . Bawią się w głuchy telefon. Sprawdzają przy tym jak istotne jest uważne słuchanie i wyraźna mowa. Próbuje przeprowadzić przez „głuchy telefon” wypowiedziane zdanie tak aby było jak najmniej zniekształcone.

SCENARIUSZ NR 19:

Słowa tworzą obrazy. Sprawna i precyzyjna komunikacja kluczem do porozumienia

1. Dyktowanie rysunków. Uczniowie siedzą w ławkach. Każdy uczeń ma przed sobą kartkę i stara się nie pokazywać jej sąsiadowi. Ochotnik wychodzi na środek sali. Dostaje od nauczyciela prosty, schematyczny rysunek. Ochotnik opowiada co widzi, uczniowie próbują narysować to, o czym mówi. Ochotnik ani uczniowie nie mogą się porozumiewać- pytać, prosić o powtórzenie itp. Jedynie ochotnik opisuje co widzi. Zabawę powtarzamy kilka razy

2. Zabawa w schowanego. Uczniowie siadają na dywanie. Jeden z uczniów wychodzi na zewnątrz klasy z nauczycielem. Uczniowie chowają w jakimś miejscu Pacynkę lub inny przedmiot. Ochotnik wraca i zaczyna szukać przedmiotu. Uczniowie sygnalizują gdy zbliżą się do skrytki mówiąc samogłoskę „O” gdy się oddala sygnalizują poprzez „U”.

Zabawę powtarzamy kilka razy. Można zmieniać sposoby sygnalizowania np. mówienie „bu” głośno - gdy idzie we właściwe miejsce i „bu” coraz ciszej gdy w złą stronę. Uczniowie wymyślają własne sposoby sygnalizowania blisko- daleko. Każdy ochotnik jest nagradzany brawami.

3. Uczniowie dostają kartki papieru. Wraz z nauczycielem robią zabawkę piekło- niebo według instrukcji.

<https://www.youtube.com/watch?v=s0rnLmz9uaU>

SCENARIUSZ NR 20:

„Obsługa” drugiego człowieka- jak postępować z innymi, zabawy w instrukcje

1. Instrukcje. Każde z urządzeń ma swoją instrukcję. Ona podpowiada co robić aby urządzenie najlepiej działało. Nauczyciel pokazuje przykłady instrukcji np. telefon, pralka, telewizor itp. Nauczyciel wraz z uczniami wypisuje co w instrukcjach musi być zawarte. Jak powinna wyglądać dobra instrukcja. W instrukcji zawarte powinny być aspekty dotyczące:

- zasilania (czym najlepiej karmić itp?)
- dbania o urządzenie
- wskazówki do czego służy
- wskazówki do czego nie służy
- jak obsługiwać
- przed czym chronić
- inne pomysły według uczniów

2. Zadanie będzie polegało na tym aby uczniowie napisali instrukcje obsługi siebie. Wyobrażają sobie i myślą co potrzebują aby jak najlepiej działać. Zadanie polega na tym aby wyobrazić sobie sytuacje począwszy od wstania rano do wieczora i napisać jak obsługiwać .

Do zadania warto podejść z poczuciem humoru i dystansem. Uczniowie mogą nazwać się robotami nowej generacji itp. Instrukcje wieszamy w klasie, jeśli uczniowie pozwolą są one wręczane rodzicom na zebraniu.

3. Instrukcja obsługi człowieka . Nauczyciel na podstawie napisanych instrukcji, wyodrębnia kilka ważnych punktów- powtarzających się wśród uczniów. Odnosi się do aspektów fizjologicznych i przypomina o roli wody, świeżego powietrza, ruchu, zdrowego pożywienia, snu w życiu każdego człowieka.

4.N. zapoznaje uczniów z książką „ Proszę mnie przytulić” autor : Przemysław Wechterowicz lub „Nowa Księga Uścisków” autor: Keating Kathleen – ćwiczymy uściski.

5.Jeśli to możliwe dzieci dostają książki „Nowa księga uścisków” na dobry początek klasy III od nauczyciela. W każdej jest dedykacja. Jeśli nie ma takiej możliwości, zakupić można jedną sztuką i umieścić ją w widocznym i dostępnym miejscu, tak aby uczniowie często mogli do niej sięgać.

6. N. wraz z uczniami wspólnie oglądają teledysk o przyjaźni Psa z delfinem. N. włącza muzykę z teledysku, uczniowie chodzą swobodnie po sali. Zadanie polega na wyściskaniu się ze wszystkimi. Można inspirować się pomysłami z „Wielkiej księgi uścisków”.

7. Podsumowanie dnia i całego cyklu zajęć. **Nauczyciel zachęca uczniów do przypomnienia sobie nawzajem najciekawszych, najzabawniejszych lub najtrudniejszych momentów, zdarzeń w czasie minionego tygodnia.**